

για την υποδοχή και καταγραφή των μεταναστών αλλά και για την επιτίρπον και φύλαξη των εξωτερικών ευρωπαϊκών μας συνόρων.

Ουτόσο, ένα δίκαιο σύστημα υποδοχής των προσφύγων παραμένει ακόμη ζητούμενο.

Γιατί η Ευρώπη δεν μπορεί να επιβάλει ενιαία γραμμή που θα γίνεται από όλους σεβαστή;

Η προσφυγική κρίση έφερε στην επιφάνεια συσσωρευμένες αδυναμίες του υφιστάμενου συστήματος ασύλου, που σχεδιάστηκε κάτω από συνθήκες που πλέον έχουν αλλάξει. Εχει έρθει η ώρα να αποκτήσει η Ευρώπη ένα πραγματικά κοινό σύστημα ασύλου, με σχεδιασμό τέτοιο που θα ανταποκρίνεται στις τωρινές και μελλοντικές προκλήσεις, θα βασίζεται στην αλληλεγγύη και θα κατανέμει δίκαια και ισομερώς τις ευθύνες μεταξύ των κρατών-μελών για την παροχή προστασίας σε όσους έχουν πραγματικά ανάγκη. Με αυτόν τον σύστημα κατέθεσα πριν από έναν χρόνο την πρόταση για τη μεταρρύθμισή του.

Βασικός πυλώνας της προτεινόμενης μεταρρύθμισης είναι η δημιουργία ενός διορθωτικού μηχανισμού κατανομής με νομικά σαφείς και δεσμευτικές προϋποθέσεις, που αναθέωρηση δηλαδή του μηχανισμού του Δουβλίνου. Δεν μπορεί κάποια κράτη να επωμίζονται όλο το βάρος της κρίσης εξαιτίας της γεωγραφικής τους θέσης και πολύ περισσότερο δεν μπορεί τα κράτη αυτά να αφήνονται μόνα τους στην αντιμετώπιση καταστάσεων που ακόμη και οι πιο ισχυρές και οργανωμένες χώρες δεν θα ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν. Για να φθάσουμε σε μια κοινά αποδεκτή λύση στη διαπραγματεύσεις στο Συμβούλιο και μαζί με τη Ευρωπαϊκή Κοινοβούλιο, πρέπει όλοι και πρωτίστως οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να δείξουν την απαιτούμενη πολιτική βούληση. Για την Επιτροπή, θεμέλιο της συμφωνίας θα πρέπει να είναι η αλληλεγγύη και το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της.

Η πρόσφατη επισήμανση της Ανγκελά Μέρκελ ότι δεν μπορούν να σπάνων το βάρος μόνο η Ελλάδα και η Ιταλία δρομολογεί κάποιες εξελίξεις ή πρόκειται απλώς για μια διαπιστωτική παρέμβαση;

Η καγκελάριος της Γερμανίας υπογράμμισε αυτό που τόσο ο πρόεδρος Γιούνκερ διο ω και εγώ τονίζουμε από την αρχή της κρίσης και που πλέον έχει εμπεδωθεί σε όλη την Ευρώπη. Από τη στιγμή που ξέσπασε η κρίση, η Ελλάδα και η Ιταλία σπάνων ένα διυσανάλογα μεγάλο βάρος. Αποτελεί πιθκή αλλά και σαφή νομική υποχρέωση των υπόλοιπων κρατών-μελών να αναλάβουν το μερίδιο των ευθυνών που τους αναλογεί.

Η υποστήριξη των κρατών-μελών που πλήττονται περισσότερο και ο περιορισμός των ροών κατά μήκος των διαδρομών της Μεσογείου αποτελούν βασική μας προτεραιότητα. Η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή στάθηκε από την πρώτη στιγμή στο πλευρό των κρατών-μελών που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της κρίσης, κινητοποιώντας κάθε διαθέσιμο μέσο σε πολιτικό, οικονομικό και υλικοτεχνικό επίπεδο. Εχει σημειωθεί μεγάλη πρόοδος τα τελευταία δύο χρόνια, ωστόσο πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά. Πρέπει πάντως να είμαστε διαρκώς σε επαγρύπνηση και ετοιμότητα.

Μια Ευρώπη χωρίς εσωτερικά σύνορα είναι πλέον ένας χαρένος στόχος;

Η Ευρώπη των ανοικτών συνόρων αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα επιτεύγματα της Ευρωπαϊκής μας – και αυτό έχει εντυπωθεί στην συνείδηση της πλειοψηφίας των ευρωπαίων πολιτών. Εδώ και τρεις δεκαετίες έχει αλλάξει τον τρόπο που ταξιδεύουμε, διευκόλυνε το εμπόριο, τις επιχειρήσεις, τους εργαζομένους και τους φοιτητές. Ενα τέλος του χώρου Σένγκεν θα σημαίνει την αρχή του τέλους του ευρωπαϊκού εγχειρίδιου. Γι' αυτό και συνεχίζει να αποτελεί κεντρική προτεραιότητά μας η επιστροφή στην κανονική λειτουργία της Σένγκεν το συντομότερο δυνατόν. Κάτι τέτοιο όμως μπορεί να γίνει μόνο αν ισχυροποιήσουμε την προστασία και τον έλεγχο των εξωτερικών μας συνόρων. Θα μου επιτρέψετε εξάλου να πω ότι δεν είναι οι συνοριακοί έλεγχοι αυτοί καθαυτούς οι λύση για περισσότερη ασφάλεια, αλλά οι ουσιαστικές συνεργασίες των αρμόδιων εθνικών Αρχών, καθώς και η έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών και συνεργασία μεταξύ τους. Σκοπός μας δεν είναι φτιάχνουμε μια Ευρώπη «φρούριο». Αντίθετα δύλες οι πρωτοβουλίες μας, όπως η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Συνοροφυλακής και Ακτοφυλακής και τις Ευρωπαϊκές διασερισμούς που αναλάβουν στην ενίσχυση της ασφάλειας στο εσωτερικό της ΕΕ, κάτι που αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για να παραμείνουν τα εσωτερικά μας σύνορα ανοικτά.

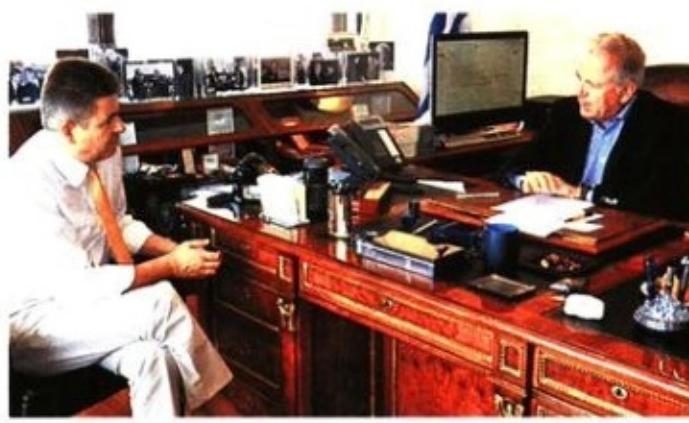
Όταν διαμπινύετε ότι η Ευρώπη «πρέπει να αντέξει στους ανέμους του λαϊκισμού που απειλούν τις αξίες της», σε ποιους απευθύνεστε;

Αποδέκτες του μηνύματος είναι οι δυνάμεις εκείνες που χροιμοποιώντας τη δημαρχία, τον λαϊκισμό και τα εύκολα λόγια επιχειρούν να γίνονται ευχάριστες προς τους πολίτες στο εσωτερικό των κρατών-μελών, υπονομεύοντας το κοινό ευρωπαϊκό μας μέλλον. Με την ρυπορική της μησαλλοδοξίας, του εξτρεμισμού και της ενοφοβίας, ανασύροντας ιδέες και φόβους μέσα από τις πιο σκοτεινές σελίδες της σύγχρονης ευρωπαϊκής Ιστορίας, οι δυνάμεις αυτές αμφισβιτούν τις θεμελιώδες αρχές και αξίες πάνω στις οποίες κτίστηκε το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Είναι εκείνοι που απαρνούνται τις αρχές της αλληλεγγύης και της συνυπευθυνότητας, προτείνουν την επιστροφή στον απομονωτισμό και τα κλειστά σύνορα, στρέφονται κατά τη συνοχή των κοινωνιών μας.

«Δεν μπορεί κάποια κράτη να επωρίζονται όλο το βάρος της κρίσης εξαιτίας της γεωγραφικής τους θέσης και πολύ περισσότερο δεν μπορεί τα κράτη αυτά να αφήνονται μόνα τους στην αντιμετώπιση καταστάσεων που ακόμη και οι πιο ισχυρές και οργανωμένες χώρες δεν θα ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν»

«Η Ελλάδα θα σταθεί και πάλι στα πόδια της, αρκεί να συνεχίσει αποφασιστικά στον δρόμο των μεταρρυθμίσεων και των διαρθρωτικών αλλαγών. Αυτό πρέπει να εξηγηθεί πιο επίσημα στους Έλληνες πολίτες»

«Επείγει να δημιουργηθεί ένα φιλόξενο, φιλικό και σταθερό επενδυτικό περιβάλλον», λέει για την ελληνική οικονομία ο Δημήτρης Αβραμόπουλος στον Διονύση Νασόπουλο

Αλλά αυτό το μήνυμα αφορά όλους μας, πολίτες και πολιτικούς. Η γενιά μας έχει το καθήκον να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να μην επιτρέψει αυτές οι δυνάμεις να επικρατήσουν.

Το μεταναστευτικό - προσφυγικό ζήτημα, όμως, είναι κοινός τόπος ότι ευνοεί τις ακραίες φωνές. Ποιο είναι το αντίδοτο;

Υπάρχει ένας και μόνο δρόμος και αυτός είναι να παραμείνουμε προσπλημένοι στις θεμελιώδεις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες μας, να παραμείνουμε να συνεχίζουμε να αναζητούμε και να βρίσκουμε κοινές λύσεις, να συνεργαζόμαστε και να ενεργούμε από κοινού. Και βέβαια να ξαναδιαβάσουμε την πρόσφατη ιστορία της Ευρώπης. Οι προκλήσεις είναι κοινές και οι λύσεις επίσης μόνο κοινές μπορεί να είναι – αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές δύο αφορά τη διασερίση της μεταναστευτικής και προσφυγικής κρίσης. Κανένα κράτος-μέλος δεν μπορεί να ανταποκριθεί μόνο του και βελτίωση δεν θα είχε επιτευχθεί με μεμονωμένες εθνικές λύσεις και αντιδράσεις.

Πώς μπορεί η ΕΕ να ασκήσει αποτελεσματική πίεση στις χώρες προέλευσης των μεταναστών;

Εφαρμόζουμε μια ρεαλιστική και συστηματική προσέγγιση που οποία έχει πότισει να αποφέρει καρπούς. Το έργο μας όμως δεν είναι απλό: είναι πολυμέτωπο και πολυσύνθετο. Ξεκίναει από το ανθρωπιστικό καθήκον να διασωθούν οι ζωές στη θάλασσα, να βελτιωθούν οι συνθήκες παραμονής των μεταναστών στα κράτη διέλευσης και να υποστηριχθεί και επιταχυνθεί η πειστροφή των παράτυπων μεταναστών στις χώρες καταγωγής τους. Μίλαμε για ανθρώπους που έπεσαν θύματα αδιστάκτων κυκλωμάτων διακινητών, έβαλαν σε κίνδυνο τη ζωή τους για να διασχίσουν τη θάλασσα και βρίσκονται αντιμέτωποι με την άρνηση των ιδιών των χωρών τους να τους δεχθούν πίσω. Οι ανθρώποι αυτοί πρέπει να καταλάβουν ότι δεν αξίζει να πραγματοποιήσουν αυτό το ταξίδι, καθώς δεν δικαιούνται να παραμείνουν στην Ευρώπη.

Εν προκειμένω, έχει κρίσιμη σημασία η επιστροφή των πολιτικών μας στους τομείς της επιστροφής και της επανεισόδου, όπου πρέπει να δείξουμε μεγαλύτερη τόλμη. Αφενός πρωθεύουμε εντατικά το Πλαίσιο Εταιρικής Σχέσης για την ανάπτυξη της συνεργασίας μας με τις άλλες χώρες προέλευσης και διέλευσης και αφετέρου για τις χώρες εκείνες που αρνούνται τον επαναπτυξιακό των υπηκόων τους εξετάζουμε τη χρήση μοχλών πίεσης σε τομείς όπως οι εμπορικές συναλλαγές, η κορηγόη πίζας και η παρεχόμενη οικονομική βοήθεια.

Για πολλούς πιο χώρα μας είναι πότισμα «αποθήκη προσφύγων». Θα έπρεπε να είχε ακολουθήσει άλλον σχεδιασμό;

Ο χαρακτηρισμός αυτός αδικεί την Ελλάδα και τον ανθρωπιστικό της πολιτισμό. Πρέπει να δούμε ποια είναι η κατάσταση σήμερα και πού βρισκόμασταν δύο χρόνια πριν. Είναι αιλίθεια ότι η χώρα – όπως και η Ευρώπη – πάταν απροτίμηση να αντιμετωπίσει μια κρίση τέτοιου μεγέθους, πρέπει όμως και να αναγνωρίσουμε ότι βρέθηκε μπροστά σε μια πρωτόγνωρη κατάσταση, υποδέχομένη καθημερινά χιλιάδες απεγγνωσμένους ανθρώπους. Ο σημαντικός περιορισμός των αφίξεων ύστερα από την εφαρμογή της Δηλώσης ΕΕ - Τουρκίας, πιο διαρκής στην Ευρωπαϊκή Συνοροφυλακή και Ακτοφυλακή, μαζί με

τη βελτίωση εκ μέρους των εθνικών Αρχών των συνθηκών υποδοχής, καταγραφής και δακτυλοσκόπησης έχουν αλλάξει την εικόνα προς το καλύτερο. Ο ρυθμός μετεγκαταστάσεων κυμαίνεται σε ικανοποιητικά επίπεδα και είναι καθ' όλα εφικτός ο στόχος να μεταφέρθουν όλοι όσοι είναι επιλέξιμοι. Ουτόσο δεν υπάρχει περιθώριο για επανάπτωση. Από τη φάση της διασερίσης της κρίσης, η Ελλάδα πρέπει πλέον να περάσει στην εφαρμογή ενός μακροπρόθεσμου σχεδίου διασερίσης του Μεταναστευτικού.

Η καταγωγή σας είναι πλεονέκτημα ή μειονέκτημα για τον ρόλο σας στην Κομισιόν; Οι ευρωπαϊκές πρωτεύουσες θέλουν να υψώσουν τείχη δεν αντιμετωπίζουν με επιφύλαξη τις παρεμβάσεις σας;

Η καταγωγή μου είναι η πατυόπτη μου και δεν επηρεάζει το έργο μου ως ευρωπαίου επιτρόπου. Το αντίθετο θα έλ

Δημήτρης Αβραμόπουλος

«Να σπκώσουμε τείχη απέναντι στον λαϊκισμό και τη δημαγωγία»

«Ενα τέλος του χώρου Σένγκεν θα σήμαινε την αρχή του τέλους του ευρωπαϊκού εγχειρήματος» τονίζει στα «ΝΕΑ» ο επίτροπος Μετανάστευσης και Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ και στέλνει μήνυμα εναντίον της μισαλλοδοξίας, της ξενοφοβίας και των κλειστών συνόρων

«Να ξαναδιαβάσουμε την πρόσφατη Ιστορία της Ευρώπης» προτρέπει ο Δημήτρης Αβραμόπουλος, διαμπούνοντας ότι αν η Ευρώπη χρειάζεται κάποια τείχη, αυτά θα πρέπει να είναι απέναντι στον λαϊκισμό και στη δημαγωγία. «Με τη ρητορική της μισαλλοδοξίας, του εξτρεμισμού και της ξενοφοβίας, ανασύροντας ιδέες και φόβους μέσα από τις πιο σκοτεινές σελίδες της σύγχρονης ευρωπαϊκής Ιστορίας, οι δυνάμεις αυτές αμφισβητούν τις θεμελιώδες αρχές και αξίες πάνω στις οποίες κτίστηκε το ευρωπαϊκό οικοδόμημα» σημειώνει στα «ΝΕΑ» και ουσιαστικά προειδοποιεί τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες για τις ολέθριες συνέπειες μιας ενδεχόμενης κατάργησης της συνθήκης Σένγκεν.

«Η ΕΕ έχει ως προτεραιότητα την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της αλληλεγγύης, των αξιών του σύγχρονου πολιτισμού μας. Είναι εξ ορισμού αντίθετη με μαζικές δολοφονίες, εκτοπισμούς, βασανιστήρια, διώξεις πολιτών που πρεσβεύουν την αντίθετη άποψη» τονίζει ο Δημήτρης Αβραμόπουλος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο επίτροπος Μετανάστευσης και Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ αντιμετωπίζει ως συγκυριακή την αύξηση των προσφυγικών ροών της τελευταίας περιόδου, αλλά για τη γενικότερη διαχείριση του Προσφυγικού - Μεταναστευτικού τονίζει ότι «αποτελεί πθική αλλά και σαφή νομική υποχρέωση των υπόλοιπων κρατών-μελών να αναλάβουν το μερίδιο των ευθυνών που τους αναλογεί».

Για την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση, εξάλλου, αναφέρει ότι «επείγει να δημιουργηθεί ένα φιλόξενο, φιλικό και σταθερό επενδυτικό περιβάλλον», επισημαίνοντας παράλληλα ότι «η παγκόσμια αγορά περιμένει να δει αυτή την αλλαγή».

Κύριε επίτροπε, ποια εξηγηση έχεις για την τελευταία περίοδο που καταγράφεται την διάσταση της φιλόξενης πολιτισμού μας; Έχεις μόνο ο καλός μας ο καιρός, φαντάζομαι, που σπάωνται τα προσφυγικό - μεταναστευτικό κύμα...

Όταν μιλάμε για αύξηση, θα πάταν καλό να τοποθετήσουμε τα δεδομένα στην πραγματική τους διάσταση: εδώ και περίπου ενάμιση χρόνο, από τότε δηλαδή που εφαρμόζεται η Δηλώση ΕΕ - Τουρκίας, ο μέσος όρος των αφίξεων έχει μειωθεί σημαντικά. Ναι, κατά καιρούς παρουσιάζονται αυξήσεις στις ροές και εκφράζονται ανησυχίες, όπως έγινε και πέρυσι την ίδια εποχή. Είδαμε όμως ότι η Δηλώση συνέχισε να ισχύει και παραμένει καθοριστική πιο σημβολή της στη διαχείριση της προσφυγικής κρίσης στην Ελλάδα. Αλλά το σημαντικό είναι ότι η Ελλάδα, με τη στήριξη της Επιτροπής, των ευρωπαϊκών οργανισμών και των αλληλεγγύης των κρατών-μελών, είναι πλέον καλύτερα προετοιμασμένη

